

Мѣсачъ или -силникъ (на тѣсто), *sm.* un pétrisseur.

Мѣсене, *sn.* le pétrissage.

Мѣсечень, *adj.* lunaire.

Мѣсечина, *sf.* le clair de la lune.

Мѣсечинень, *adj.* mensuel; || *Méd.* menstruel; -нень, -lement.

Мѣсечины (у жены), *sf. pl.* les mois *m.*, purgations menstruelles *f.*, les ordinaires *m.*; 1. *Méd.* les règles ou menstrues *f.*, la menstruation; 2. жена съ редовны —, une réglée; 3. доста млого —, *Méd.* la ménorrhagie; 4. цѣрь за улеснене на —, *Méd.* emménagogue, *adj. m.* [bulique.

Мѣсечливъ, *adj. sc.* somnambule, somnam-

Мѣсечна плата, *sf.* le mois. [la lunaire.

Мѣсечникъ (срѣбрьна трѣва), *sf.* plante,

Мѣсечнически, *adj.* lunaïque. [наше *m.*

Мѣсецословъ, *sm.* le calendrier, l'alma-

Мѣсець, *sn.* le mois; 1. (у дни), la lune;

2. новъ —, nouvelle lune; 3. клатене на

-тъ по неговата сѣь, *Astr.* la libration;

4. три -ца, un quartier.

Мѣсилна машина, *sf.* *Techn.* le malaxeur.

Мѣста, *sn. pl.* la région.

Мѣстенъ, *adj.* originaire de. [stable.

Мѣстителень, *adj.* mobile, ambulatoire, in-

Мѣстителность, *sf.* l'instabilité *f.*

Мѣстни, *adj.* local; -но, -lement.

Мѣстно обстоятелство, *sm.* la localité.

Мѣстность, *sf.* la localité, le local; || на-

тъкмывамъ на —, *va.* localiser; || натъкмы-

ване на —, la localisation.

Мѣсто (у постъ, *t.*), *sn.* la place; 1. le

lieu, le poste, la contrée, endroit *m.*; 2. le

champ, terrain et terrein *m.*, part *f.*, pay-

sage *m.*, situation *f.*, sol, morceau, trait *m.*,

condition *f.*, office *m.*, emploi, rang *m.*, séance,

position *f.*; 3. *fig.* le siège; 4. *Mar.* le pa-

rage; 5. общо —, place publique, lieu com-

mun; 6. парадно — (расколъ), place d'ar-

mes; 7. (дѣто нѣтъ студена вода), *Mar.*

l'aiguade *f.*; 8. (отъ дѣто пади брашното

отъ воденицата въ корытото), l'anche *f.*;

9. (на живѣнето), l'adresse *f.*; 10. за-

градено — за дуель, champ clos; 11. (на

ладя въ харта), *Mar.* le point; || нами-

ране то —, *Mar.* le pointage et pointement;

12. (за насочване), bureau d'adresse;

13. и правно — за направа, l'emplacement

m.; 14. (за почишка, за котка), *Mar.*

le relâche; 15. и състояние на —, le local;

16. (отъ съчинене въ книга), le passage;

17. (въ френска Академия), le fauteuil;

18. испѣждамъ отъ —, *va.* déplacer; || (си-

ложъ), *Milit.* déposter; 19. намирамъ — на

лѣкому, *va.* placer; 20. намирамъ — на ла-

дѣя върху харта, *va. Mar.* pointer; 21. опрѣ-

дѣлявамъ на —, *va.* poster; 22. стоя на —

нѣкого, *vn.* tenir lieu de; 23. оставамъ безъ

—, *vn.* être sur le pavé; 24. опразднване

—, le désespègement; 25. промѣняване

—, le déplacement, la locomotion; 26. по-

ложене на едно —, l'assiette *f.*; 27. безъ

да са поклатя отъ —, на —, sans dépla-

cer; 28. безъ — сѣмъ, *va. fig.* être sous la

remise; 29. на добро — сѣмъ, *vn. fig.* être

dans son centre; 30. на друго —, *adv.*

ailleu, autre part; 31. отъ едно — на друго,

de proche en proche; 32. на -то на нѣко-

го, *prép.* à la place de, en la place de;

33. на — него, *adv.* en change de;

34. на което —, où; 35. на то —, *ibidem*;

36. на тѣсно —, de champ; 37. показвачъ,

ка на -та за главяване, *s.* placier, ère; 38.

расподѣлене на пазарски -та, le placage.

Мѣстоимене, *sn. Gram.* le pronom.

— именни, *adj.* pronominal.

— положене, *sn.* la situation, la position,

exposition *f.*, le site; || съ добро — (за

кѣща), bien planté.

— промѣняливъ, *adj.* locomobile.

— стоеие (за каруци), *sn.* l'avantage *m.*

Мѣхъ, *va.* pétrir; 1. (уново), repétrir; 2.

(тѣсто), boullanger; 3. което може да са

мѣси, pétrissable, *adj.*

Мѣтамъ, *va.* lancer, pendre; || (книгы), tail-

ler; || -са, *vr.* se tordre, palpiter.

Мѣтла, *sf.* plante, le paturin.

Мѣтнатъ, *adj.* avorté.

Мѣтнувамъ, *va.* avorter; || мѣтнува ключъ,

v. imp. elle bouillonne.

Мѣтнуване (к.иочъ), *sm.* le bouillon et

bouillonnement; || (недоносие), l'avorte-

ment *m.*

Мѣхове, *sm. pl.* l'éventoir *m.*

Мѣхослѣпочень, *adj. Méd.* kusteux.

Мѣховъ слѣпнокъ, *sm. Chir.* le kyste; || на

—, *adj. Chir.* kystique.

Мѣхурень, *adj. Anat.* vésical.

— пѣсакъ, *sm. Méd.* la gravelle; || страда-

лецъ отъ —, graveleux, *adj.*

Мѣхурче, *sn.* le globule; 1. *Méd.* le sac; 2.

Anat. la vésicule, la papule; 3. (въ ме-

таллъ), la soufflure; 4. (отъ стѣкло),

bulle d'air, bouillon *m.*; 5. (отъ сапуны),

bulle de savon, *f.*; 6. (но стѣкло), le suin.

Мѣхуръ (у николенъ), *sm.* la vessie; 1. la

bulle, la blague et blaque; 2. (на вода),

la bouteille, 3. въздухоносень — у рыба,

vessie natatoire ou vésicule aérienne; 4.

Méd. l'emphysème *m.*; 5. болежъ въ -тъ,

Méd. la cystalgie; 6. въспаелене на -тъ,

Méd. la cystite; 7. рѣзане на -тъ, *Chir.*

la cystotomie.

— овошка, *sf.* arbrisseau, le baguenaudier;

|| родъ отъ —, la baguenaude.

Мѣхурястъ, *adj.* vésiculaire.

Мѣхъ, *sm.* la fourrure, arneline, *f.*; || (съ

козина), la peau.